

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Candidatus Abbreuiatus Jurisprudentiae Sacrae, Hoc Est,
Juris Canonici, Secundum Gregorii Papae IX. Libros V.
Decretalium Explanati Summa, Seu Compendium**

Pichler, Vitus

Augustae Vindel., 1733

Titulus I. De Summa Trinitate, & Fide Catholica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63440](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63440)

TITULUS I.

De Summa Trinitate, & Fide
Catholica.

SUMMARIUM.

1. Quid de SS. Trinitate, & præcipuis Fidei nostræ Mysteriis credendum.
2. Quid intelligatur per Fidem Catholicam.
3. Quinam teneantur edere professionem Fidei.
4. Quam pœnam incurrant illam omittentes.

Cum Juris Canonici finis sit fideles dirigere ad DEUM, unum & trinum, per quem Reges regnant, & Legum conditores *justa decernunt. Prov. 8.* & ad felicitatem supernaturalem, quæ non nisi per Fidem supernaturalem, cognoscitur, & per media Divinitus revelata obtinetur, rectè ante omnia de *Fide Catholica*, ejusque præcipuo objecto, *Summa Trinitate*, initium capitur. Per *Summam Trinitatem* intelligitur ens increatum, ineffabile, unum & simplex in Natura seu essentia, subsistens tamen in tribus Personis (Patre, Filio, & Spiritu S.) quæ quidem inter se realiter distinguuntur, cum essentia tamen Divina in se simplicissima realiter identificantur. Sicut autem datur distinctio in Personis, ita & in proprietatibus Personalibus atque prædicatis Relativis, ut vocant, quæ sunt *generare, generari, procedere*. Nam Natura Divina nec generat, nec generatur, nec procedit, sed *Pater generat, Filius generatur à Patre, & Spiritus S. procedit*.

dit

dit ab utroque, Patre & Filio, tanquam ab uno principio (non à duplici) adeoque ab una spiratione activa. Omnes autem tres Personæ sunt consubstantiales, coæquales, quælibet omnipotens, æterna, immensa, DEUS &c. non tamen tres sunt Dii, immensi, æterni, omnipotentes &c. sed unus unicus. Unum itaque DEUM in Trinitate, & Trinitatem in unitate venerari oportet, ut nos docet & jubet Fides Catholica in *Symbolo S. Athanasii, in c. firmiter. c. damnamus. h. t. x. c. un. in 6. & Clem. un. eod.* Ubi & alia Fidei nostræ mysteria præcipua specificantur, & nobis credenda proponuntur, uti secundam Trinitatis personam, DEI Filium, Patri consubstantialem, assumpsisse Naturam humanam, ac in ea pro nobis passum, & mortuum esse, resurrexisse, ascendisse in cælum &c. in Sacrificio Missæ offerri & immolari Jesum Christum sub specie panis & vini, in corpus & sanguinem Christi per veram transubstantiationem conversi: dari unam Sanctam Catholicam Ecclesiam, extra quam nulla salus speranda, & quæ sit infallibilis in definiendis ac declarandis Fidei veræ articulis, à DEO revelatis &c. Unde saltem implicite ac generaliter credenda sunt prorsus omnino firmissimè, quæ ab Ecclesia Catholica proponuntur credenda, nimirum ab Ecclesiæ supremo capite, Christi in terris Vicario, sive dein proponat in Conciliis Generalibus, sive extra illa, loquens tamen *ex Cathedra*, ut ajunt, h. e. invocato DEI auxiliò, & debitâ diligentia adhibitâ, intendens docere totam Ecclesiam tanquam Caput Ecclesiæ, & Pastor universalis ab ipso Christo constitutus.

Per

Per *Fidem* hic non intelligitur actus Fidei, quo
 firmissimè amplectimur per assensum ea, quæ Di-
 vinitus revelata nobis ab Ecclesia proponuntur
 credenda, sed objectum Fidei, sive res à DEO reve-
 lata, & à nobis credendæ; adedque intelligitur
 Fides objectiva, imò Fides maximè hic sumitur
 pro summa, & collectione præcipuorum Fidei
 nostræ articulorum, quos Ecclesia non solum à no-
 bis credi in specie cupit interiùs, sed etiam à qui-
 busdam per publicam professionem teneri exte-
 riùs præcipit; quos articulos Concilium Triden-
 tinum, & Pius IV. qui illud confirmavit, in cer-
 tam formulam redegit, secundùm quam hodie
 Professio Fidei externa & publica à quibusdam
 quandoque fieri debet, uti dicemus. Per *Catho-
 licam* verò, quæ vox idem sonat, ac *universalis*,
 intelligitur illa fides, quam tenet & tradit Ecclesia
Romana; hæc enim sola est, & semper vocata
 fuit Catholica, seu universalis, teste S. Augustino
lib. de vera Relig. c. 7. etiam ab inimicis & Adver-
 sariis suis: quod hodie adhuc videmus;
 siquidem moderni Hæretici, utut honorificum hoc
 nomen summopere invideant Ecclesiæ Romanæ,
 ejusque membris, tamen, si intelligi velint, *Catho-
 licam*, appellare debent, ac solent: sic in *Instru-
 mento Pacis Monasteriensis* Romanæ Ecclesiæ
 additi plusquam octuagies appellantur *Catholici*,
 nescio qua vi adigente, cæteri verò vocantur *Aca-
 tholici, Protestantes, Reformati, Confessioni Au-
 gustanae addicti* &c. nec immeritò, quia teste Vin-
 centio Lirmensi, Doctore antiquissimo, *lib. cont.
 Hareses. c. 3. verè proprièque Catholicum est tene-
 re, quod ubique, quod semper, quod ab omnibus*

creditum est. Sola autem Ecclesia Romana fuit *ubique* & per totum mundum diffusa, existit *semper* à temporibus Christi, veræ Ecclesiæ auctoris, & quod credidit unus ejus verus alumnus, credidêre *omnes*, atque sic sola fuit, & adhuc est, Catholica seu universalis quoad locum, tempus, & doctrinæ unitatem, adeoque est illa Ecclesia, contra quam portæ inferi nunquam prævaluerunt, nec deinceps prævalebunt, juxta Christi promissionem *Matth. 16.*

3 Dico 1. Publicam Fidei Catholicæ professionem juxta Formulam Tridentini, & Pii IV. cum juramento, se in Ecclesiæ Romanæ obedientia permanfuros, edere tenentur sequentes. 1. Promovendi ad Episcopatus, in prima Synodo Provinciali, cui interfuerint. 2. Provisi de Canonicatibus & Dignitatibus in Ecclesia Cathedrali intra duos menses à die pacificæ & fructiferæ possessionis. 3. Provisi de beneficiis, curam animarum habentibus, pariter intra duos menses à die adeptæ possessionis. *Trid. sess. 25. c. 2. de ref. & sess. 24. c. 12. de ref.* Rursus 4. Prælati Regulares, & 5. non tantum Doctores, Magistri, Regentes, & quicumque artem aut disciplinam, sacram vel profanam, docere vel profiteri volunt, sed etiam qui ad gradus litterarios, & *licentiam* docendi in Academiis promoveri cupiunt, ubi nempe Constitutiones *Injunctum* Pii IV. & *in Sacrosancta* Pii V. sunt usu receptæ.

4 Dico 2. Provisi de Canonicatu vel Dignitate in Ecclesia Cathedrali, item provisi de beneficio curato, si intra duos menses ab adeptâ possessione culpabiliter omiserint edere Professionem Fidei,

non

non possunt fructus facere suos post illud bimestre perceptos, donec dictam Professionem emittant, sed eos non obstante Professione postea secuta tenentur erogare in pauperes, aut in Ecclesiæ fabricam. 2. Probabilius etiam ante sententiam Judicis. Pars prima habetur Trident. *sess. 24. c. 12. de ref. cit.* Altera probatur ex eodem Trident. quia noluit, ut provisori faciant fructus suos post bimestre perceptos, nisi sub conditione intra id temporis emissæ professionis: ergo isti fructus, post lapsum duorum mensium percepti, donec emittatur Professio Fidei, non sunt in absoluto dominio provisorum: ergo sunt res aliena: atqui res aliena debet restitui ante omnem sententiam: ergo. *Objicies* cum Sanch. Barb. & P. Wiestner *h. t. n. 48.* Tridentinum privans fructibus ob non emissam Professionem Fidei est lex pœnalis: sed lex pœnalis non obligat ante sententiam Judicis, saltem declaratoriam criminis. *arg. c. 19. de Hæretic. in 6.* ergo. *Resp. neg. ma.* non enim tam est lex pœnalis, quàm conventionalis & conditionalis: quia fructus non concedit, nisi *sub conditione* emissæ intra duos menses Professionis: ferè sicut contrahentes subinde adjiciunt suis conventionibus certas condiciones, sub quibus, & non aliter, velint transferre dominium rei in alterum.

